

fremfører man overordentlig forsigtigt, men saa snart der er Tale om Varedistribuering, om det nødvendige Pristillæg, der kommer paa en Vare, inden den naar ud til Forbrugerne, saa foregaar det for aabent Tæppe, og man fremfører fuldkommen utilsløret den Insinuation, at det absolut kan gøres billigere. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at vi har et Mejeri, der hedder „Arbejdernes Mejeri Enigheden“, og vi ved, at det tager akkurat samme Pris for at bringe Mælken ud til Forbrugerne, som andre Mejerier og Detailhandlerne tager, og jeg synes derfor, det havde været rimeligere, om det ærede Medlem Hr. Andreasen havde henvendt sig til Mejeriet „Enigheden“ i Stedet for at henvende sig til Landborepræsentanterne. Jeg tror i øvrigt, det ærede Medlem fra venstre Side i Salen fik en Art Tilslutning til denne Udtalelse. Jeg skulde være den første til at ønske, at vi fik billigere Mælk her i Byen, men naar vi skal arbejde efter de Tariffer, der nu en Gang findes, tror jeg ikke, det kan gøres billigere. Derfor synes jeg, det ærede Medlem skulde søge at reformere indenfor sine egne Rækker, før han fra denne Plads fremfører en Paastand, som indeholder en Insinuation.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Jeg har ikke fremsat nogen som helst Insinuation imod nogen som helst, jeg har blot fremhævet den Kendsgerning, at Mælken herinde betales med 100 Procent mere, end Landmanden faar for den, naar den forlader hans Gaard eller Hus, og det er en Urimelighed. Nu fremfører det ærede Medlem det, vi har hørt saa tidt, at Forholdet ved Arbejdernes Mejeri „Enigheden“ er et Bevis paa, at det ikke kan gøres billigere. Men det er slet ikke noget Bevis derpaa, thi „Enigheden“ er selvfølgelig nødsaget til at følge hele det System, der er skabt med Hensyn til Forsyningen her til København, den Fordyrelse, som specielt vel de tidligere og større Virksomheder har sat i Scene, og som „Enigheden“ ikke alene har kunnet forandre. Men ved en Samvirken mellem „Enigheden“ eller andre nye Mælkeforsyningsvirksomheder og Landbrugets Organisationer tror jeg meget godt, der kunde opnaas Besparelser. For øvrigt skal jeg blot gøre opmærksom paa, at Arbejdernes Fællesbageri her i København har vist — saa kan det ærede Medlem gerne kalde det

en Insinuation —, at Bagerne tjener lovlig meget.

N. Johan Laursen: Jeg vil begynde med at udtale en Anerkendelse — det bliver vel nærmest til den højtærede Statsminister — for den lille Forbedring, der er foretaget ved Finanslovanmærkningernes Form. Det er en Forbedring, der skyldes et Samarbejde mellem den højtærede Statsminister og Finansudvalget, og jeg haaber, ærede Medlemmer har lagt Mærke til, at der ved Randen af den ellers lidt ensartede Tekstrække findes en Del Oplysninger, som i høj Grad letter Oversigten over Anmærkningerne. Det er i og for sig en lille Ting, men da det er en Imødekommenhed, der her er vist os, synes jeg, det er min Pligt at sige Tak, fordi denne Forbedring er indført.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre et Par smaa Bemærkninger vedrørende lokale Forhold. Sidste Aar fremdrog jeg Spørgsmaalet om Opførelsen af en ny Kirke i Kolding, den saakaldte projekterede Kolding Sydkirke, og den højtærede Kirkeminister udtalte i den Anledning, at Forholdene laa saadan, at han først maatte have bygget de Kirker, der tidligere var givet Bevillinger til, før der kunde optages nye, men han erkendte, at der i dette Tilfælde var Trang til en Kirke, og ad Aare skulde der nok komme en Bevilling. Jeg havde derfor ventet, at der paa det foreliggende Finanslovforslag havde været i det mindste en mindre Bevilling, men jeg maa jo erkende, at de Bevillinger, der er, er i og for sig overmaade vel begrundede. Imidlertid vil jeg dog henstille til den højtærede Kirkeminister, om vi ikke under Finanslovforslagets videre Behandling kunde enes om at faa en mindre Bevilling og saa faa fastslaaet, at der i de kommende Aar vil komme Bevillinger af en vis Størrelse. Selv om den Bevilling, der kan komme ind paa Finansloven i Aar, bliver ret ubetydelig, vil den i høj Grad medføre, at Menighedsraadet, som interesserer sig levende for Sagen, kan fortsætte og paa-skynde Arbejdet. Jeg ved godt, der er truffet en midlertidig Ordning, men denne har ogsaa sine Grænser, og jeg henstiller derfor denne Sag til kommende velvillig Overvejelse.

Da jeg her nævner den højtærede Kirkeminister, vil jeg gøre en lille Bemærkning, der paa en Maade vedrører ogsaa Nationalmuseet. Det er jo alle bekendt, at der findes nogle Kunstnere, eller hvad skal jeg kalde dem, som er